

Lepa Bukva – U noći 4./5. lipnja 1945. ubijen je 21 svećenik, redovnik i bogoslov

 kamenjar.com/lepa-bukva-u-noci-4-5-lipnja-1945-ubijeni-je-21-svecenik-redovnik-i-bogoslov

Ivan A

5. lipnja
2019.

Kao zastupnik u Hrvatskom Saboru, dr. Stjepan Bačić je 2004. iznio cijeli slučaj Državnom odvjetništvu i Mladenu Bajiću, koje nije provelo istragu. Jedanaest godina kasnije, DORH je ponovo odbio zahtjev Brune Esih za provođenjem istrage, no ovaj je put državni odvjetnik Dinko Cvitan ipak dao šturo izvješće.

Dana 22. listopada 2005. dogodio se Macelju najveći ukop u povijesti, ne samo u hrvatskom narodu, nego i u svjetskim razmjerima. Naime, do sada nije zabilježen prizor ukopa posmrtnih ostataka 1163 osoba (spremljenih u 398 limenih lijesova) na istome mjestu, istoga dana i u isto vrijeme. Nad grobnicom je postavljen veliki spomen-križ.

Svi javni mediji u Hrvatskoj namjerno su prešutjeli ili čak posve ignorirali ovaj maceljski svečani pokop poslijeratnih žrtava komunizma, a to dovoljno govori o ideologiji čiji se zadah još osjeća u hrvatskom javnom prostoru.

Lepa Bukva je mjesto i lokacija na gori Macelj. Na tom mjestu su u **noći 4./5. lipnja 1945. ubijeni 21 svećenik, redovnik i bogoslov.** Oni su dovedeni iz zarobljeničkog logora u Krapini, a te noći ubijeno je bez suda na toj lokaciji još 60 zarobljenika.

Kao zastupnik u Hrvatskom Saboru, **dr. Stjepan Bačić je 2004. iznio cijeli slučaj Državnom odvjetništvu,** koje je odbilo provesti istragu. Jedanaest godina kasnije, DORH je ponovo odbio zahtjev **Brune Esih za provođenjem istrage,** no ovaj je put državni odvjetnik Dinko Cvitan dao šturo izvješće

Gostujući svojevremeno u Bujici na Z1 televiziji, predsjednik Udruge „Macelj 1945.“ dr. Stjepan Bačić (umro 2018. godine), inače bivši saborski zastupnik HDZ-a, kritički je progovorio o neprocesuiranju komunističkih poslijeratnih zločina Titovih partizana: “Kada sam bio zastupnik 2004. godine, u Saboru sam tadašnjem Glavnom državnom odvjetniku Mladenu Bajiću postavio pitanje zašto se ne procesuiraju zločini za koje imamo dokaze i svjedoke.

MUP je tada imao evidentiranih preko 900 lokacija sa hrvatskim žrtvama. Bajić mi je samo odgovorio da je sve ‘u postupku’.”

Godine 1991. pri Saboru Republike Hrvatske je utemeljena saborska Komisija za istraživanje žrtava Drugog svjetskog rata i poraća. Ova komisija je 1992. otvorila u maceljskoj šumi 23 jame iz kojih je ekshumirano 1163 žrtava zločina.

Više od 130 jama u kojima leže ubijeni Hrvati, žrtve partizanskih zločina, još uvijek nije istraženo.

O tom poslijeratnom zločinu svjedoči i knjiga Damira Borovčaka „**U spomen žrtvama Macelj 1945.**“ (izdana 2015.) čije je dijelove prenio hkv.hr

“U jednoj su iskopanoj jami pronađena i dva kostura koja su pripadala djeci u dobi od 7 i 15 godina, bila su vezana žicom (vjerojatno su bili braća). To je dokaz da su te nevine ljude bez ikakve krivice i suđenja, kao i malu nedužnu djecu, hotimice pobili, kako bi se na taj način tome zločinu zauvijek zametnuo svaki trag.”

Svjedok Mladen Šafranko – Svećenike je ubio partizan Stjepan Hršak!

Svjedok Mladen Šafranko (partizanskog imena Marijan) govori o ubijanju svećenika: “... **svećenike je metkom u potiljak ubio komandant vojne OZNA-e u Krapini, Stjepan Hršak**, domaći čovjek, po zanimanju krojač, a po činu partizanski poručnik, rođen u Petrovskom kod Krapine 13. prosinca 1919., od oca Franje i majke Julijane.”

“Kada su došli do jame, prvo je ubio najstarijega među njima, dr. Josipa Gunčevića, koji je inače bio ravnatelj i vjeroučitelj Gimnazije u Slavanskom Brodu, star 50 godina, vrlo cijenjen među pučanstvom i učenicima kao uzoran svećenik i ravnatelj. Nakon njega počeo je po redu ubijati ostale pucajući im također u glavu.”

“Ukrcali su ih zajedno s pratiocima među kojima je bio Mladen Šafranko. On je imao zadatak da ih tijekom vožnje pojedinačno veže žicom koju je, po njegovu kazivanju, imao u kamionu već izrezanu i pripremljenu. Na moj upit zašto ih je vezao pojedinačno, odgovorio je da ih je na taj način kod jame lakše pojedinačno ubijati.”

“Po pričanju Šafranka, u kamionu su franjevcima skinuli habite, a kasnije su partizanska djeca iz Đurmanca nosila od njih sašivene kaputiće. Osim toga kamiona, još je jedan kamion sa 60 utovarenih hrvatskih časnika istodobno krenuo put Lepe Bukve. Istovarili

su ih kod stare lugarske kuće Freudenreich u Lepoj Bukvi, a tamo ih je čekao komandant vojne OZNA-e Stjepan Hršak. Njega je u Lepu Bukvu motorom Zindapp dovezao vojni isljednik u Krapini Ivan Đurkin, koji se također priključio koloni.”

“Hrvatske časnike koji su po dvojica bili vezani, ubijali su njihovi pratioci šumarskim sjekiricama udarcima po sljepoočnicama, tako da su odmah mrtvi padali u jamu. U toj jami ubijen je i moj školski kolega Stjepan Barušić, kojega je u Krapini preslušavao Ivica Fizir.”

“Mladen Šafranko također nam je pričao o dobrovoljcima za pratnju i ubijanje zarobljenika kojih je bilo oko 60. Dobrovoljce su odabrali komandanti vojne i civilne OZNA-e Stjepan Hršak i Lepold Horvat”.

“U Maclju je najveće skupno stratište svećenstva u Republici Hrvatskoj. Stradali su svećenici i duhovni pripravnici iz 4 biskupije: Vrhbosanske, Đakovačke, Zagrebačke i Krčke, te iz dvije franjevačke provincije – Bosne Srebrne i Hercegovačke. To je u stvari zemljopisni prikaz egzodusa i stradanja naroda s prostora gdje su živjeli Hrvati.”

Photo: hkv.hr

“Putem prema jami ti su mučenici odbacivali krunice, medaljice i komadiće kordi da bi na taj način označili svoj posljednji put prije smaknuća.... Danas se kao relikvije pobijene braće čuvaju u franjevačkom samostanu u Krapini.”

Predsjednik države Stjepan Mesić posjećuje Stjepana Hršaka

“Dana 25. svibnja 2009. pripadnici Hrvatskog domoljubnog pokreta organizirali su prosvjed na Tuškancu 61 u Zagrebu, ispred vile bivšeg partizanskog komandanta Stjepana Hršaka, zbog ubojstava svećenika i bogoslova 1945. u Maceljskoj šumi.

Tadašnji predsjednik Stjepan Mesić posjetio je 17. srpnja 2009. Stjepana Hršaka, člana Saveza antifašističkih boraca i antifašista Republike Hrvatske (SABA RH), kako bi se iz prve ruke informirao o skupu koji su pred njegovom kućom u Zagrebu u svibnju organizirali članovi Hrvatskog domoljubnog pokreta, izvijestio je Ured predsjednika. Tada je Stjepan Hršak izvijestio predsjednika Mesića o prosvjednome skupu ispred svoje kuće, i pošto je dobio potporu SABA RH te *mnogih građana*, najavio je da će svoja prava i zaštitu potražiti na sudu ako i dalje bude izložen klevetama i prijetnjama.”

“Cijeli pravosudni i vladajući sustav organizirano je štitio partizanske ratne zločince i poslijeratne udbaške zločince, tako je i danas. Posjeta tadašnjeg predsjednika Stjepana Mesića Stjepanu Hršaku to potvrđuje i bila je jasna poruka da će se istraga obustaviti. Konačno, na savjest urednicima i izvjestiteljima svih hrvatskih medija prepuštamo da istraže zašto u 20 godina slobode nitko nikada u Republici Hrvatskoj nije osuđen ni za jedan komunistički zločin, čak ni moralno.”

Partizan i OZNA-aš Stjepan Hršak bio je umiješan i u prvo ubojstvo katoličkog svećenika u Hrvatskom Zagorju velečasnog Matije Žigrovića:

Monstruozno ubojstvo vlč. Matije Žigrovića

Ubijeni svećenici iz Hrvatskog Zagorja – Zagorje ih pamti:

Da se u Hrvatskoj dogodila **lustracija** i da su ljudi koji su bili aktivni sudionici zločinačkog komunističkog sustava odstranjeni iz javnog života, mi bismo danas posve ležerno pričali o svim ovim temama. Zločinci bi bili procesuirani, a žrtve dostojanstveno pokopane. Međutim, to se nije dogodilo. U institucijama i dalje rade ljudi povezani s bivšim režimom i zato nema nikakvih rezultata.

Bez istine nikada nećemo biti slobodni ljudi.

Niti slobodan narod.